

Néri Szent Fülöp nevét viselő **gitáros ifjúsági énekkarunk** szeretettel várja a régi és új énekkarosokat. A próbák időpontja vasárnap reggel 9-től a plébánián. Az énekkar honlapja:

www.nerifulopkorus.atw.hu

középiskolás mini-táborba megyünk hittanosainkkal november 21-23. hétféjén.

SZENTMISÉK RENDJE:

Vasárnap és főünnepeken:

De. 8 és 10 órakor és este 6 órakor.

Hétköznap: Hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton reggel 7 órakor, pénteken este 6 órakor.

Péntekenként az esti szentmise után egy órás **csendes szentségimádásra** van lehetőség (fél 7-től fél 8-ig).

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

Gvóntatás: A hétköznap reggeli szentmise előtt. Vasárnap a reggel 8 és esti 6 órai szentmise előtt. Minden pénteken du. ½ 6-tól 6-ig. Egyéb esetekben a plébánossal egyeztetve.

A plébániahivatal felfogadási ideje:

Hétfő és Szerda: De. 9-11 óra
Kedd és Péntek: Du. 16-18 óra
Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, bérmálkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

PLÉBÁNIAI HITTANCSOPORTOK

a 2008/2009-es tanévben

<u>CSOPORT</u>	<u>IDŐPONT</u>
Óvodások (kis- és középsős)	Hétfő ½ 5 óra
Óvodások(nagycs.)	Kedd ½ 5 óra
1. osztály	Szerda ½ 5 óra
2. osztály (elsősáldozók I. év)	Hétfő ½ 6 óra
3. osztály (elsősáldozók II. év)	Csütörtök ¼ 5 óra
4. osztály	Szerda ½ 5 óra
5. osztály	Kedd ½ 5 óra
6. osztály	Hétfő ½ 5 óra
7. osztály	Kedd 6 óra
8-9. osztály	Szerda 6 óra
10-11. osztály	Hétfő 6 óra
Ifjúsági (12. o.-tól és egyetem)	Csütörtök ½ 8
Házaspár hittan	hónap 2. péntekén ½ 9
Felnőtt kezdő hittan	Hétfő ½ 9 (kéthetenként páros hetek hétfőin)
Felnőtt Katekézis	Hétfő ½ 9 (kéthetenként páratlan hetek hétfőin)
Felnőtt Bibliaóra	később hirdetett időpontban

A hittanok helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház” (amelynek bejárata a Címer u. felőli oldalon lévő kertkapunál van) vagy a plébániai tanácsterem.

A hittan csoportokhoz az év folyamán később is lehet csatlakozni!

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu). **Felelős kiadó:** Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. **Felelős szerkesztő:** Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczka@freemail.hu.

Internet: www.communio.hu/pestszentimrei

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség Lapja
V. évfolyam 8. szám (44.) - 2008. október

Elsősáldozás: „A fióka öröme”

Évről évre elmegyünk januárban az Országos Lelkipásztori Napokra, és ekkor hagyományosan görög katolikus szentmisén is részt veszünk. Mindig tetszik, amikor ennek bevezetéseként a 78 éves Oláh Miklós bácsi, görög katolikus pap elmondja, hogy hogyan áldozunk ezen a misén: mindig két szín alatt és a pap kis kanálkával ejti bele szánkba a Krisztus testét. És hozzá füzi, hogy úgy vagyunk ilyenkor, mint a fészekben növekvő fiókák, akik nyakukat nyújtják, és hátrahajtván fejüket tágra nyitják csőrüket, ha meglátják anyjukat. Ez a kép a maga esetlegességében is sokat elárul az áldozásról. És valóban megrendítő, amikor vagy 250-en, elkötelezett plébániai munkatársak és plébánosok áldozni megyünk, és mint a fiókák, tágra nyitjuk szánkunkat az Úr előtt. Ahogy

egy fióka számára „nincs más”, mint az éltető eledel, ez határozza meg minden percét, úgy lenne jó nekünk is, az Isten szeretetével. Mint ahogy Jeremiás mondja Isten igéjéről: „*Ha szavaid elé kerültek, csak úgy nyeltem őket; kedvem telt szavadban és öröme szívemnek...*” (Jer 15,16)

Igét vagy Eukarisztiát? Ugyanazt a Krisztust vesszük magunkhoz! És mindez nem áll ellentétben azzal a meggyőződésünkkel, hogy az áldozásunk egyben élő, testvéri találkozás a föltámadott

Jézussal. „*Nem nevezlek többé szolgának, barátainak mondalak benneteket.*” Ilyen élő és éltető az Eukariszta számunkra. Köré gyűjt minket az Úr, testvéri közösségbe hív, és önmagát osztja.

Márton atya

Piknik

Képzeld, szeptember 21-én ismét egyházközségi piknik volt a templomkertben. Szokás szerint az időjárás előzetesen nem bízott semmi jóval, de mint mindig, most is kegyes volt hozzánk az Úr, már a 10 órás szentmise alatt kiderült az ég, így valóban semmi akadálya nem volt annak, hogy néhány órát kötetlenül és jókedvűen együtt töltsünk.

A gyerekek nagy öröme volt felfújható ugrálóvár (persze nem a vár ugrált - gondolhatod -, hanem gyermekeink, ők viszont kifogyhatatlannak látszó energiával és olyan hévvel, hogy időnként attól kellett félni, hogy egy-egy nagyobb összekoccanás nehogy bajjal járjon, ezért a különböző korosztályok egymást követően nyerhettek csak bebecsájtást a gumibirodalomba).

Túl ezen még arra is nyílt lehetőség, hogy dióhéjból, zseniadiótrótból, papírból katicát, teknőt, pókot, és ki tudja milyen érdekes figurákat csináljanak.

Emellett az egyik szabadtéri pavilonban a nyári táborokról és kirándulásokról hallgathattunk meg élménybeszámolókat, miközben vetített képek idézték fel a legszebb pillanatokat.

Természetesen az igazi attrakció - mint mindig - most is azokban a nagy üstökben készült, amelyekből szinte kifogyhatatlan mennyiségbe került elő a székelykáposzta illetve a gulyásleves. Az ebéd utáni desszertet most is a hívek által hozott sütemények szolgáltatták.

De igazából (De-vel nem kezdünk mondatot! - mondanád. Dehogynem...) mindez mellékes, mert az igazi történések nem ezek voltak. Finomat máskor is eszünk - bár ezeknek az ételeknek van valami különleges zamatuk, mint mindennek, amit kevesen

adnak szeretettel sokaknak -, gyermekeink is voltak már ugrálóvárban (és ott sem a vár ugrált), élménybeszámolókat is hallottunk már. Jó, de mondjad már, hogy akkor mi volt a fontos! - vágnál közbe, ha módod lenne rá. Türelem, elmondom:

Az egyik anyuka félrevonta a másikat és rosszkedve okáról érdeklődött. Az egyik apuka elmesélte a másíknak, hogy vettek egy dobfelszerelést. Az egyik gyerek mesélt a másíknak az előző napi kirándulásról. Az egyik nagymama elmesélte, hogy unokája szeret óvodába járni, a másík, hogy az övé kezd meg szokni az iskolát. Érted? Meséltek a konyhafelújításról, a ház szigeteléséről, arról, hogy nagyobb autóra lesz szükség, ha megszületik a negyedik gyerek, hogy jó az új gimnázium, hogy... Nem sorolom tovább, úgyis tudod, hogy mire gondolok. És persze azt is tudod, hogy ilyenkor az Úristen is félreteszi ügyesbajos dolgait, leül egy kicsit, hogy ő is hallgathassa ezeket a fontos, igazán fontos történeteket. (CSL)

hitetlenség, az élet bűnös örömeinek aranycsillaga mind hulló csillagok, testi-lelki csömörhöz vezetnek.

„Te vagy földi éltünk vezércsillaga.” A napkeleti bölcseket is csillag vezette Jézushoz. Minket is csillag vezet, az októberi Rózsafüzér Királynője. Ő a vezércsillagunk a szeretet ösvényén.

„És ha elközelgett éltünk alkonya.” Minden nap fölkel a nap, majd lenyugszik - kinek előbb, kinek később. Kell a csillag, hogy átvezessen a túlsó partra.

Legyen a Szűzanya életünk Jézushoz vivő vezércsillaga, hogy hazavezető Esthajnal csillagunk is lehessen! Szeretettel: *Pappné Erzsé*

Templomkert rendezés

Október 11-én délelőtt nyolc felnőtt (nem mellékesen: négy gyermek társaságában) ragadott gereblyét és seprűt, hogy megtisztítsák a templomkertet és az azt övező járdákat a lehullott falevelektől. Nem szegte kedvüket az sem, hogy hosszú távú esélyeik a hulló falevelekkel folytatott nemes küzdelemben meglehetősen kilátástalanok voltak. A természet viszont - sportszerűen - ragyogó idővel jutalmazta a résztvevők hősies helytállását, így azok a délutánt már az aktív pihenés kreatívabb változataival tölthették.

Azóta ismét lombszőnyeg borítja a templomkertet. Kérjük, hogy aki teheti, akár a sekrestyés Laci bácsival egyeztetve, akár öntevékenyen gereblyét ragadva segítsen a templom környéke tisztaságának fenntartásában!

Plébániánk bankszámlaszáma:
**Pestszentimrei Római Katolikus
 Plébánia**
10103881-45238100-01000004

Hirdetéseink

November 9-én, a 10 órai szentmisében tartjuk **templomunk Szent Imre búcsúját**, amely azért is különleges ünnep lesz, mert 5 nagyobb hittanosunk járul első szentáldozáshoz: **Mohácsi Rita, Ragonese Viktória, Szatmári Orsolya, Szatmári Dorottya és Székely Balázs.**

*Idén is indult egy olyan hittancsoport, ahová azokat a felnőtteket hívjuk, akik most ismerkednek a keresztény hittel vagy szeretnék azt elmélyíteni, akár nincsenek is megkeresztelve. Ez a **felnőtt kezdő hittan** kéthetente (az év páros heteiben), hétfőn este ½ 9-től van. Aki ismer a környezetében ilyen érdeklődő felnőttest, kérjük, hogy hívja meg őt ebbe a csoportba.*

A plébániai **Baba-mama klub** minden szerdán reggel ½ 10-től ½ 12-ig várja a kisgyermekes anyukákat beszélgetésre, találkozásra. Helye a Cserkészház.

*Szeretettel hívunk **újabb ministránsokat** az oltár szolgálatára. Készülőben van egy ministránsavatás is a jövőben.*

A **Nyugdíjas Klubot** minden második hétfőn reggel 8-tól ½ 11-ig tartjuk az év páros heteiben, amelyre szeretettel várjuk idősebb testvéreinket, imára, beszélgetésre, kötetlen együttlétre.

sajátját mindenki jobb kezében előrenyújtva tartotta, míg Márton atya szentelt vízzel megáldotta őket.

Azt hiszem, egy nagyon vidám, lelkiileg gazdag hétvégét tölthettünk együtt. Hála a kicsiknek, és a kisifis vezetőknek, Pirinek és Fruzsinnak, Anitának, Briginek, akik nagy szeretettel és szolgálatkészséggel voltak velünk!

Plébániai papírgyűjtést hirdettünk meg a családok programok támogatására. Október végéig lehet hozni újságpapírt, papírt a plébániai garázshoz.

„...titkaidat föltártad a kicsinyeknek!”

Nyomorultnak lenni... Ha nem lennék az, mi értelme lenne az egész kereszténységnek? Ha minden királyul menne, nem lenne szükségem arra, hogy az Istenért küzdjek, mert én magam lennék a tökéletesség, és egyenrangú lennék Jézussal. Ha tökéletesek lennénk, akkor kinek adná az Úr az Ő irgalmát? Elvégre azért teremtette az embert, hogy legyen kit bevonnia a szeretetébe. Ha olyanok volnánk mint Ő, akkor nem kellene törekednünk a tökéletességre, mert már tökéletesek lennénk. De az Isten valakit teljesen akart szeretni, törődni vele, gondoskodni róla... Csak az esendő ember az, akit ilyen szeretettel lehet nevelni, csak azt az embert lehet gyógyítani, aki beteg, csak azt lehet kiegészíteni, ami hiányos, ha az ember hagyja magát az Istennek - mint gyermek az édesanyjának -, hogy felvegye karjaiba. Boldog vagyok ezért, hogy nyomorult lehetek. De a testi vágyak, nyomorultságok mennyire sakkban tudnak tartani. S ha valami jót teszek, szinte tuti, hogy nem magamtól csináltam. Mennyire szeretnék kiegyen-

súlyozott lenni. De a lelki hiányosságok is olyanok, mint az anyagiak. Ha valakinek mindene megvan, sosem érzi semminek hiányát. A bőség zavarában nem veszi észre az igazán értékes, ám nagyon egyszerű dolgokat. Ha mindig süt a nap, akkor minden sivataggá lesz. Ezért kell, hogy fájjon, és ezért kell a nyomor, a bénaság, mert ez hozza magával a könnyeket is, ami olyan, mint az eső, amely táplálja a földet (lelket) és felfrissíti azt. *Marcsi*

Látogass el plébániánk megújult honlapjára!

www.communio.hu/pestszenimre

Híreket, fényképgalériát és ismertetőket találsz!

Rózsafüzér Királynője

Október a Rózsafüzér Királynője hónapja. Ilyenkor templomunkban felcsendül az ének: „*Te vagy földi éltünk vezérszillaga*”. A Szűzanya ott van életünk hajnalán, életünk tengerén és életünk alkonyán.

„*Te hajnalcsillag vagy éltünk hajnalán.*” A Szűzanya a megváltás hajnalcsillaga volt, aki jelezte az Úr Jézus érkezését. Az ifjúkorban is szükség van vezérlő csillagokra. Nem mindegy, milyen csillag után futunk: a

„Nyugi” kirándulás Hétkápolnára

Összejött a két busz! Hát ennek az örömeiben vágunk neki zárandokutunknak Márton atya vezetésével szeptember 6-án, hogy az öregek is élvezzék kicsit a korai Vénasszonyok nyarát. Lehetett is, mert ez a nap igazi kánikulát hozott! Ahogy hagytuk el Budapestet, a szokásos indulási ének dallamai zümmögtek a fülemben: „Áldásoddal megyünk, megyünk innen el (...), Te vagy mindig velünk, ha útra kelünk...” Valóban, mekkora öröm felismerni, hogy Jézus velünk tart. Legyen ő ezen a napon közöttünk a szeretet-kapocs! Első megállónk egyben a legtávolabbi volt: ismét meglátogattuk Csorba Imre atya sírját a szobi temetőben, aki 1955-1976 között volt egykori plébánosunk, és sokan közülünk még jól ismerték őt, és elénekeltük legkedvesebb Mária énekét: „Ó Mária, Isten Anyja...” Innen Zebegénybe jöttünk vissza, ahol Márton atya mutatta be a kis ékszer templomot, és Marika néni vezetésével egy Mária-köszöntő imádkoztunk. Noha az átlagéletkor az őszülő (fiúknál a kopaszodó) kategóriát bőven felülmúlta, nem maradhatott el egy kis hegymászás. Legtöbben fölkapaszkodtunk a Trianoni emlékműhöz a domb tetejére. Utunk voltaképpen célja Vác-Hétkápolna búcsújáráhelye volt. Itt tartottuk szent-

misénket, amiben az evangélium a 12 éves Jézus zárandoklata volt a jeruzsálemi templomba. Kértük az Úr Jézus szerető oltalmát unokáinkra, családjainkra, és azért, hogy mi magunk áldott öregségben legyünk mellettük. Hazafelé persze nem maradhatott el a nagy melegben egy hűsítő fagyizás...

Kirándulás a Pilisben

Október első szombatján kirándulni készültünk a Pilisbe, amit három lelkes család hosszú idő óta szervezett, tesztelt. Vártuk már nagyon ezt a napot és közben aggódva figyeltük már napokkal előtte az időjárás jelentést, ami nem sok jót ígért.

A kirándulás napján éppen esett az eső, amikor felkeltünk. Kérdően néztünk egymásra, most mi legyen, menjünk vagy maradjunk? Egyáltalán lesz kirándulás? Végül úgy döntöttünk, felhívjuk az egyik szervező családot, akik „biztosítottak” bennünket, hogy az eső el fog állni, és a kirándulás meg lesz tartva. No jó, legfeljebb visszafordulunk, gondoltuk magunkban, és a gyülekező időpontjában lázasan készülődni kezdünk, csomagoltuk a szendvicseket stb.

Legutolsónak érkező a plébánia kertjébe, örömmel és csodálkozással néztük, milyen sok család gyűlt össze a rossz idő ellenére. Miután elindultunk, gyermekeink izgatottan figyelték, melyik család autója van éppen előttünk vagy mögöttünk.

Megérkezvén a parkolóba, mindenki magához vette kis csomagját és elindultunk az erdőbe. Akárhányszor a Pilisben járok, mindig csodálattal nézem, hogy milyen szépségek rejtőzködnek egészen közel hozzánk. Az útvonal mesészép volt, engem egy kicsit

Szilvásváradra is emlékeztetett a sok kis apró híddal, ami a patak egyik oldaláról a másikra vezetett minket. Jó volt látni a gyerekeket, akik felszabadultan csatangoltak néha az ösvényen, néha pedig egészen máshol. Szerencsére a megfázástól sem kellett félnünk, mert közben gyönyörű idővel ajándékozott meg minket a Jóisten.

A gyaloglástól elfáradva, de inkább megéhezve ültünk le elfogyasztani a szendvicseinket, majd fordultunk vissza a parkolóba. A szervezők befejezés-képpen egy cukrászdába vezettek minket, azt hiszem mindannyiunk nagy öröme. (sz.k.)

Mini-tábor nagyobbacsáknak

Szeptember 26-28. hétvégéjén már bejárattott helyen, Nagybörzsönyben épült a hittanos közösségünk. 29-en érkezünk meg az ódon falak közé. Mi maradt meg napok múltán is az emlékekből?

A péntek esti „Most mutasd meg!” játék, amiben licitálni kellett, ki tudja rövidebb idő alatt elmutogatni az adott filmcímet.

A szombati nagykirándulás, aminek a végén hazafelé menet a kedvünkért állt meg a kisvasút a pályán, hogy egy

fergeteges kétfordulós számháborút vívunk az erdőben. És hogy a második

fordulóban mindkét csapatnak közel egy időben sikerült elrabolnia a másik zászlóját, és csak 20 másodpercen múlt a vereségünk, mert ennyi idővel volt gyorsabb az ellenfél Seres Tomi lába.

A szentmisénk a Nagy-Koppány tetején 548 m magasán, ahonnét szemünk elé tárult a fenséges Dél-Börzsöny panorámája le egészen a Dunáig, Márianosztra faluval, és tovább a Pilis hegységig.

Végül az erdőben talált vadmacska koponya, ami - ha igaz - Márton atya szobáját fogja díszíteni.

Jó dolog, hogy egymással nem csak a hittanokon és a miséken találkozunk, hanem igyekszünk közösséggé is kovácsolódnunk.

Ifi szüreti bál

Lassan hagyománnyá válik a kerületben, hogy a plébániák közös szervezésében tanévkezdetkor is bálozik az ifjúság. Idén, október 3-án ez egy szüreti bál köntösét vette magára. Volt is annak rendje-módja szerint szőlő és présgép, úgyhogy játékos vetélkedő keretében folyt a must. Amelyik csapat egy-egy körben nyert, tekerhetett egyet a présen, és ihatott a szőlő levéből. Aztán persze elkezdődött a tánc, és mulattunk jócskán éjfél utánig. Most sem maradhattak el a jól bevált közösségi táncok, a játékos elemek, és éjfélkor a gyertyafényes keringő. De jó, hogy nem csak kirándulni tudunk nagyokat, imádkozni mélyeket, hanem szórakozni is tudunk keresztényhez méltóan!

Alsós mini-tábor Dömösön

Egy ragyogó októberi pénteken azon kaptuk magunkat, hogy ellenállhatatlanul kezd elvarázsolni bennünket a kitarulkozó Duna-kanyar. Színesező,

teljes őszi pompájában fogadott minket, miközben zötykölődött alattunk a busz. A plébániáról 30-an indultunk alsós közösségi hétvégére, ahogy mi szoktuk mondani: mini-táborba, közöttünk két bátor szívű óvodás és nyolcan az első két osztályból. A dömösi öreg plébániát hamar belaktuk, és nemsokára, a nyitó szentmisén Jézussal együtt a kis csiga meséje tanított minket, aki önző módon egy egész káposztafejet fogyasztott el, de jaj, a háza ettől akkorára nőtt, hogy tőle mozdulni se tudott. És miközben társai vidáman csusszantak tovább, számára megkezdődött a keserű bójt, míg le nem fogyott, és ismét csatlakozhatott hozzájuk. Szombaton reggel a Duna-part felé kanyarodva kezdtük kirándulásunkat. Csodák csodája! A Duna fölött hallatlan ködfelhő plaplana, a túlsó part a semmibe veszett. Mivel alacsony vízállás fogadott, a gyerkőcök birtokba vették a széles kavics-fővenyt, és beindult a kagyló-gyűjtés, kacsázás a lapos kövekkel. Ahogy haladtunk felfelé a völgyben, úgy emelkedtünk ki a parti ködből, és szikrázni kezdett a Vénasszonyok nyara. Rám-szakadék! Ilyen apróságokkal még nem voltunk ezen a helyen, úgyhogy izgultunk a próba miatt. Hiába. A gyerekek hol mint a majmok csimposzkodtak a korlátokon, le sem ért néha a lábuk, hol mint a vizirigók ugrándoztak a patak sziklamedrében a köveken. Szó se róla, ezen a napon mintha megbolydult volna az erdő, a jó idő gyereksapatok garmadját csalta ki az erdőbe. Találkoztunk a református Szenci iskolásokkal, a budai Szent Imrésekkel. Nem olyan nagy ez a kis Magyarország! Kikeveredve a szakadékból egy hegy tetejére vonultunk el a világ zaja elől, hogy erdei szentmisénket ott tartsuk. Itt

a két szép kék kő meséje hangzott el, akik az erdei patak hűvös medrében

nagyra vágyva álmództak egy méltóbb életéről. Aztán fordul velük a világ, egy kéz kiemeli őket a patakából, és végül zötykölődés után évekig elhagyatva hevernek egy csúnya papírdoboz mélyén egy raktárban. Mígnem egy újabb kéz sok egyéb kövecske mellett őket is benyomja egy puha cementes fal-felületbe. Itt végre megérzik a szabaddulás lehetőségét, és addig mocoognak, míg végül kipotyannak a falból. Akkor látják csak döbbenet, honnan is akartak menekülni. Egy templom mennyezetén ők voltak egy csodálatos mozaik Krisztus arcának szemei! Hazaérve ebéd után Jézus anyjáról, Máriáról, a keresztények égi édesanyjáról beszélgettünk, arról, hogy az evangéliumok hogyan mutatják be őt nekünk, és hogy miért október a Szűzanya hónapja. Majd izgalmas kézműves foglalkozás következett: mindenki elkészítette magának a saját rózsafüzérét, felfűzte a kis fagyolyócskákat, megcsomózta a szükséges pontokon, és a végén kis kereszt is került rá. Az esti imánál tértünk vissza erre, amit egy fénylő, égő mécsesekből földre kirakott hatalmas „rózsafüzér” körül tartottunk. Az 59 égő mécses beragyogta a sötét szobát. Itt került sor a rózsafüzérek megáldására. A